

Un regal per Nadal

Hola, jo soc Lluís el peluix i t'explicaré la meua història. Vaig néixer en una gran fàbrica fa anys. Vaig viure durant alguns anys en una gran botiga de joguines. Però abans de tot això, vaig viatjar moooooolt. Vaig agafar l'avió, el vaixell, i també, vaig fer viatges en camió i en cotxe. Durant aquests viatges, vaig conèixer molts amics. I va ser aquí que vaig conèixer Toto el lleó i Nina la cabra, que són els meus amics avui.

Un dia, després d'alguns dies de viatjar, a la sortida d'un camió, vaig veure una botiga molt gran.

- Amics aquí està la nostra nova casa!

El Toto el dormilega es va aixecar i em va dir:

- On som?
- Eureka Kids! Som a Eureka Kids! Va cridar la Nina.
- Què ? Eureka Kids? ... va dir el Toto.
- Sí . Eureka kids. Va respondre la Nina.

I sí, havíem arribat on tothom volia anar. l'Eldorado de les joguines. Estàvem col·locats a la nostra caixa de plàstic, sobre un carretó, havíem creuat les portes de nostre paradís. Quin somni! La climatització, els grans prestatges, els cotxes petits, els avions, les figuretes, etcètera. Eren tots aquí i ens estaven esperant perquè era el període de Nadal i com cada any, els nous eren esperats. Ens van col·locar en un prestatge i alguns de nosaltres van ser separats però el Toto, la Nina i jo, vam quedar junts en el (al) prestatge de peluixos.

- Es massa bo → És fantàstic, amics, som sempre junts. Va cridar el Toto.
- Sí, fantàstic! Espero que marxarem junts també. Va respondre la Nina.

Perquè sí, ho sabem, som tots aquí per una única raó: complaure i donar el somriure a per aquells que ens rebran. Però, ens hauria agradat seguir junts per trobar-nos a la mateixa casa. Però, no tenim l'elecció.

Alguns dies després, era Nadal. Els pares i els nens buscaven el millor regal i buidaven els prestatges.

Aquell dia, feia un dia preciós. Però, per mi, va ser el dia més trist. La Nina i el Toto van ser escollits per la mateixa família. La Nina per una nena petita i el Toto per un nen petit. Van sortir i em vaig quedar sol en un prestatge.

- Nooooo. Espereu-me amics! Torneu. No em deixeu sol aquí. Vull anar amb vosaltres.

Vaig cridar, vaig cridar. Però no em van escoltar i no podien fer res. Va ser el dia més trist de tota la meua vida.

Però, al final d'aquest dia fosc, no imaginava que el meu destí hauria canviat. Poca estona abans del tancament, un nen petit i la seva mare van aparèixer al meu prestatge. Pregava per que m'escollissin. No tenia cap raó per quedar-me en aquesta botiga. Ja no tenia amics aquí.

El nen es va acostar a mi, em va mirar amb insistència, va agafar la meua caixa, i va tornar a posar-la. En aquest moment, vaig pensar que mai sortiria d'aquella botiga.

De sobte, va tornar amb la seva mare cridant:

- Mare, mare, el vull. És molt maco i sembla molt suau. Serà el meu nou millor amic! Si us plau mare, el vull. El seu nom serà Pilú.

La mare, veient que el seu nen estava meravellat, no va poder resistir i va donar-me al seu nen. Era el peluix més feliç del món.

Vaig continuar fent la volta de la botiga als braços del Joan, el meu nou amic. Durant aquesta volta, vaig conèixer la famosa Sofia la girafa que va ser escollida per la Lili, la germana petita del Joan.

Poc temps després, vam continuar amb el pagament i vaig sortir d'aquest meravellós lloc per complir el meu somni: posar felicitat a la vida del Joan.

- Toto i Nina, sapigueu que no us oblidó.

Soc oficialment un regal per Nadal.

FINAL